

Nytte i Fremtiden i saadanne Tilfælde, hvor der er Jordbrugere, som vanskeligt kan skaffe Pengene, men som stedlige Folk tror paa vil være i Stand til at føre deres Bedrift videre, hvis der er Adgang til at gennemføre de Grundforbedringsarbejder, som er paatrængende indenfor deres Bedrift.

Med disse faa Ord skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Johansen: Partiet Venstres Ordfører i Folketinget, Folketingsmand Westergaard, gør opmærksom paa, at medens der tidligere paa Finansloven kun har været stillet 30 000 Kr. til Raadighed til Laan til Grundforbedringsarbejder, er der i de to sidste Aar anvendt paa det nærmeste en halv Million i alt. Folketingsmanden tager deraf Anledning til at pege paa den store Udvikling, der faktisk er foregaaet paa dette Omraade, og det kan man gøre med Rette, naar man holder sig alene til Tallene og regner alene med den procentvise Fremgang. Det er dog kun, naar man benytter det Grundlag, at det i Virkeligheden er berettiget at tale om en stor Udvikling eller store Fremskridt med Hensyn til Statens Støtte til Grundforbedringsarbejder til de enkelte, som er vanskeligt stillede. Jeg havde haabet, at det Beløb, der var stillet til Raadighed, i hvert Fald paa det nærmeste vilde være blevet anvendt — det var i og for sig ikke saa stort et Beløb, der var Tale om i Betragtning af Opgaven. Det var egentlig ikke saa meget, om der i Løbet af de to Aar gennemsnitlig skulde være blevet bevilget et Grundforbedringslaan eller maaske noget mere end et enkelt Laan til hver Landkommune i Landet. Nu ser vi, at Beløbet langt fra er blevet anvendt; af de to Millioner er der kun blevet benyttet en Fjerdepart. Man kan selvfølgelig gaa ud fra, at der ikke har været Trang til mere, og at de Mennesker, der er Tale om, har kunnet klare sig selv godt, og i saa Tilfælde er der ikke sket større Skade. Jeg kunde imidlertid tænke mig en anden Forklaring, nemlig den, at der fra Kommunalbestyrelsernes Side er sigtet skarpere, end det i Virkeligheden er heldigt og rigtigt, naar man skulde opnaa det, der dog var Hensigten med Loven, nemlig at hjælpe dem, der virkelig har det smaat og, som det udtrykkelig fremhæves, har Vanskelighed ved paa anden Maade at skaffe sig de nødvendige Grundforbedringslaan. Jeg kunde ogsaa tænke mig den Forklaring, at dette Forhold har været temmelig lidt bekendt og derfor maaske er blevet mindre benyttet, end det ellers vilde

være blevet. Det kunde interessere mig at vide, hvor mange Ansøgninger om Laan der er afvist, men det har man maaske ikke nogen samlet Oplysning om. Hvis den Tanke er rigtig, at Kommunalbestyrelserne har været for kritiske, kunde det maaske haabes, at en lille Henstilling til Kommunalbestyrelserne om ikke at være alt for kritiske vilde have en gavnlig Virkning for det kommende Aar og muligvis for de kommende Aar. Det foreslaas nu at nedsætte Beløbet fra 1 Mill. til $\frac{1}{2}$ Mill. for det Aar, Loven foreslaas at gælde; med det Begær, der i de to Aar, som er gaaet, har været, er der i og for sig ingen Grund til at modsætte sig Forslaget, idet man derefter maa regne med, at den halve Million vil slaa mere end rigeligt til.

Fra mit Partis Side mente vi for to Aar siden — og det mener vi stadig —, at en anden Form for Loven vilde have gjort denne mere brugbar, mere værdifuld, men vi mener alligevel ikke, at der er særlig Anledning til at stille større Krav om Ændringer i det foreliggende Lovforslag; for det første, fordi det er foreslaaet, at Loven kun skal gælde et Aar endnu, og for det andet, fordi der er grumme lidt Haab om at faa saadanne Krav imødekommet. Jeg skal derfor anbefale mine Partifæller at stemme for Lovforslaget, ligesom vore Partifæller gjorde i det andet høje Ting. Vi nærer, som sagt, intet Haab om, at det lykkes at opnaa Ændringer, selv om der stilles Forslag derom; vi nærer heller ikke Ønske om Udvalgsbehandling, vi stemmer for Lovslaget, som det foreligger. Jeg beklager kun rent personligt, at Beløbene ikke er blevet anvendt i de to Aar, der er gaaet, saa at Loven faktisk ikke har haft den store Betydning, jeg kunde have ønsket den skulde have haft.

Frøkjær: Som allerede nævnt, gaar dette Forslag ud paa at forlænge Gyldigheden af den gamle Lov. Der er kun sket den Forandring, at Summen nedsættes til $\frac{1}{2}$ Million og Renten fra 6 til 5 pCt. Det er jo ganske naturligt at nedsætte Beløbet, da der ikke har været Brug for alle Pengene, men hvorvidt det er af den Grund, den ærede sidste Taler mente, at Sogneraadene har været for kritiske, eller det er af den Grund, at Folk selv har kunnet skaffe Penge til deres Grundforbedringer, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg vil haabe, det er den sidste Grund, der er den rigtige, for det er absolut det bedste, naar Folk selv kan skaffe de Penge, de skal bruge til Grundforbedringer. Det skulde jo ikke være saadan, at